

part XI.

Lid versus Pravda

aneb

všechno je jinak

Lazar Lopata

crime analysis of testimony
version 2.01

věnováno V.V. Pjakinovi
FKT Altaj

*Ježíš
-pokoj jemu-
řekl:
,Tento svět je jen mostem;
přejdi po něm,
ale nestav si na něm svůj dům.'¹*

XI. Encyklopedie zločinů Temnoty

Pár minut a Štědrý večer končí. Narychlo usedám k PC abych, několika větami, položil základ další kapitole.

V té předcházející byly zevrubně analyzovány zločiny ČLOVĚKA a jeho genetických replikací, ŽENY PRO ČLOVĚKA a prvorozeného syna ČLOVĚKA, *Kaina*. Tím byla završena první část projektu, „*Člověk verzus Pravda*“. Ta druhá, s názvem „*Lid verzus Pravda*“, je vyhrazena pro analýzy zločinů *lidí*. *Lidí*, stvořených *Hospodinem* na samém konci šestého dne *Stvoření*. Těch co měli vládnout nade vším živým, co se na zemi hýbe.

Opětovně a naléhavě připomínám. Mé psaní čerpá z osobních prožitků a zkušeností. Nehodlám proto polemizovat či zpochybňovat tradici. Biblické pátrání mi přináší trvale uspokojení, ale netvořím jen do šuplíku. Co napíšu, sdílím nezištně na webu <https://www.primlucce.cz>. Obesílám i tucet známých a pár odborných časopisů. Nic nečekám a to mlčení již беру více méně s povděkem, neruší. V současnosti je Bible považována vesměs za slovesnost dávnověku, co v současnosti již pozbyla významu. Řeší se jiné problémy než *Stvoření*. Po 26 let biblického pátrání, však docházím neustále k opačnému závěru.

V předchozí kapitole odhaluji nejvýznamnější část prapůvodního obrazu *Stvoření* o našem původu. Každý sám se musí rozhodnout, čemu uvěří, který obraz upřednostní. Zda prapůvodní biblický, či některý novodobý. Podávám zprávu a nabízím možnost přesvědčit se o její pravdivosti.

Každá kapitola je samostatný blok a další zahajuji i končím ve stejném stylu. Vždyť netuším, která bude tou poslední.

Nevím, bude pokračování?

Napíšu dvanáct zamýšlených kapitol?

Po dopsání té předchozí následovalo osm měsíců planých pokusů o pokračování. Vše marné, až mi došlo, že bez podpory to zřejmě nepůjde. Proto, nikoli poprvé, jsem v modlitbě poprosil o pomoc a pokorně čekal. Ostatně, ani se netajím tím, že co píšu, není a ani nemůže být z mé hlavy.

Proč právě Štědrý den?

Neznám příhodnější okamžik pro početí další kapitoly. Sice na poslední chvíli, ale přece ještě včas. Před usnutím jsem se nechal nést myšlenkami a kreslil si sled událostí šesti dní *Stvoření* s rodokmenem ČLOVĚKA a jeho potomků. Patrně proto můj spánek netrval ani dvě hodiny a přišlo náhlé procitnutí. Všude klid, hluboká tma a já měl naprosto jasno! Absolutní jasno, jak se to má se stvořením ČLOVĚKA a *LIDÍ!!*

Bylo to veskrze neuvěřitelné. Současně i udivující a nepochopitelné. Nevím, do jaké míry se mi podaří vše vystihnout slovy. Pro celkové porozumění předešlu zmiňovanou podobu vizualizace šesti dní *Stvoření*. Šlo o posloupný přehled primárních činů *Hospodina Boha*;

¹ NEZNÁMÁ EVANGELIA Novozákonní apokryfy ♦1♦ vyd. Vyšehrad Praha 2001 str.40

DEN PRVNÍ

stvořil nebe a zemi
stvořil dobré světlo,
odděluje světlo od tmy

DEN DRUHÝ

učinil klenbu uprostřed vod
odděluje vody pod klenbou od vod nad klenbou

DEN TŘETÍ

odděluje moře a souš
dává povstat veškeré zeleni na Zemi

DEN ČTVRTÝ

učinil hvězdy a dvě velká světla

DEN PÁTÝ

stvořil živočišnou havěť ve vodách
stvořil rozličné létavce pod nebeskou klenbou

DEN ŠESTÝ

stvořil rozmanité druhy živočichů, dobytka,
plazy, zemskou zvěř
stvořil člověka, jako muže a ženu.

Pohled na tuto osnovu evokoval spoustu myšlenek, ale o tom později. V okamžiku procitnutí jsem cítil absolutní jistotu.

Hospodin Bůh nestvořil jen jednoho ČLOVĚKA.

Stvořil dva!

Každý vznikl v jiném *čase*, v odlišném *provedení* a rovněž s rozdílným *určením*.

První ČLOVĚK byl stvořen na počátku třetího dne. Byl samojediný, monolitního provedení. Životním prostorem mu byla zahrada v *Edenu*, kterou měl obdělávat a střežit.

Druhý ČLOVĚK byl stvořen na samém konci šestého dne. Byl v duálním provedení, jako muž a žena. Jeho životním prostorem byla celá země, kde se měl množit a podmanit si vše živé.

Suma sumárum, ČLOVĚK stvořený na počátku třetího dne byl *první* známkou života na Zemi. Žádná evoluce či buňka, natož sobecká. ČLOVĚK!

Druhý ČLOVĚK byl tou *poslední* živou bytostí stvořenou *Hospodinem Bohem* na Zemi. Jsou i další odlišnosti, například ve stravě. Ale co především! U prvního není uvedeno, že by byl obrazem Božím.

V tom jedinečném okamžiku ale nastal nečekaný konflikt. Myšlenka přesvědčit se v *Genesis* tvrdě narazila na stoprocentní jistotu. Je přece naprosto zbytečné číst znovu to, co jsem četl denně mnohdy několikrát a za 26 let zaručeně více než tisíckrát. Jistota trvala pouhé oka mžiknutí a už jsem otevíral Bibli, abych se přece jen přesvědčil. Kdo má stejnou možnost, nalezne obě sekvence snadno na samém začátku Genesis.

Pro ostatní ocituji nejdříve tu první;

I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl našim obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“

Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem,
stvořil ho, aby byl obrazem Božím,
jako muže a ženu je stvořil.

A Bůh jim požehnal a řekl jim:

„Plodte a množte se a naplňte zemi.“

Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami,
nad nebeským ptactvem, nade vším živým,
co se na zemi hýbe.“

Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak. Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý. /Gn 1,26-31/

Pokud by vše zůstalo *velmi dobré*, tak jak bylo stvořeno, pak by rodopis můj i každého, kdo čte tyto řádky, začínal právě zde, na konci šestého dne *Stvoření*. Leč došlo k jedné naprosto mimořádné události. Nestala se ale v samotném *Stvoření*. Proto ani není v souvislosti s popisem šesti stvořitelských dní uváděna. Došlo k ní v „zákulí“.

Jde o zločin samojediného ČLOVĚKA a ŽENY PRO ČLOVĚKA v zahradě Eden. Zločin, s nímž duální ČLOVĚK, *muž a žena*, stvoření na konci šestého dne, neměli nic společného.

Nebudu rozvádět další nuance a hned uvedu i druhou sekvenci.

Toto je rodopis nebe a země, jak byly stvořeny. V den, kdy Hospodin Bůh učinil zemi a nebe, nebylo na zemi ještě žádné polní křovisko ani nevzcházela žádná polní bylina, neboť Hospodin Bůh nezavlažoval zemi deštěm, a nebylo člověka, který by zemi obdělával. Jen záplava vystupovala ze země a napájela celý zemský povrch. I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem. A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a postavil tam člověka, kterého vytvořil. Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromoví žádoucím na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého. /Gn 2,4-9/

Informovaný zdroj zdůrazňuje, že rodopis života na zemi začíná právě zde, na začátku třetího dne *Stvoření*, po oddělení moře a souše. Všude holá pustina, nikde známka života a poté - - stvoření prvního, samojediného ČLOVĚKA.

Toto je počátek života na Zemi!

Až později je vysazena zahrada v *Edenu*, která se stala životním prostorem pro tohoto ČLOVĚKA. Stačí jediný pohled na zmiňovanou vizualizaci *Stvoření*.

Je možno vůbec pochybovat!?

Připomínám, mějte na paměti, že se snažím popsat slovy mimořádný noční zážitek.

Tak jako někdo na rozhraní života a smrti shlédl celý svůj život, já hleděl na 26 let mé biblické anabáze.

Zíral jsem, žasl, a nemohl vůbec uvěřit!

Což je to vůbec možné?!

Dvě naprosto přesné, stručné a jasné sekvence. Vedle sebe, prakticky na jedné stránce, aby to i malé dítě pochopilo! A já na to přesto celou tu dobu jen hleděl, nic neviděl a vůbec nechápal.

Ano, klidně se smějte.

I mne napadlo, že na vině je třeba „*dlouhé vedení*“ nebo „*výrobní vada*“. Budiž, i to se může jednomu přihodit. Ale tady se jedná o tisíciletou slepotu lidstva, navíc velmi pečlivě pěstěnou!

Nahodilost je vyloučená. Dozajista jde o záměr!

Máme co dočinění se subverzí², sofistickou a mimořádně zdařilou!!

Napadla mne podobnost se současnou cenzurou. Na internetu či v mobilních aplikacích, můžete dnes psát cokoli, ale nevíte, zda se to ostatním zobrazuje. Rovněž tak při hledání na internetu, vidíte pouze to, co cenzor dovolí.

Mluví se o boji s dezinformacemi, přitom jde o sabotáž v týlu protivníka. Ve *Stvoření* na teritoriu *Hospodina Boha*. Tato ohromující analogie mne přiměla zaobírat se znovu a ze široka událostmi prvních tří dnů *Stvoření*.

Neuškodí, pokud se rovněž pohodlně usadíte a necháte se povznést vizualizací *Stvoření*. Přejí každému, aby zažil ten jedinečný a slovy nepopsatelný pocit přítomnosti *Pravdy*. Nechci nikomu valit „šrouby“ do hlavy. Uvádím jen, co mi v záblesku jisté blaženosti vstoupilo na mysl. Hodlám povzbudit zájem a obzvláště vnímavost vašeho srdce. Je na každém, jak s tím naloží.

Prvotní nadšení nad pochopením stvoření ČLOVĚKA a lidí se pomalu vytrácelo. Zato nastoupila jistota, že jde o záměrné oslepení lidstva.

Abychom hleděli a neviděli, slyšeli a nechápali!

Připomnělo mi to něco veskrze aktuálního.

Současné, progresivní vojenské, válečné dogma. Kybernetické útoky, dezinformace, laserové a elektromagnetické pulzní zbraně, to vše má rovněž oslepit protivníka a paralyzovat jeho komunikaci.

A co že to má společného s dávnou minulostí, se *Stvořením*?

Předně všeho je nezbytná jistá sebereflexe. Nutno uznat, že přes nesporný pokrok, lidský intelekt stále zaostává za *Stvořitelem*, a to o ne jeden řád.

Nemáme co dočinění toliko s *Hospodinem Bohem*.

O tom žádá, je ale na naší straně!

Problémy, a to všeho druhu, přináší *Temnota*.

Jsme bezděční účastníci odvěkého boje o bytí a nebytí *Stvoření*. Konfliktu, započatého ve chvíli, kdy *Hospodin Bůh* oddělil *Světlo* od *Tmy*. Mocnosti temnoty vládou obdobně mimořádným intelektem a mocí. Na rozdíl od *Hospodina Boha*, ale nejsou *vševědoucí* ani *všemocné*!

Nejde o první, ani poslední podvrtný čin. Odhalit všechny je přitom velice snadné. Neboť každý zločin i ta sebemenší zlovolnost, vždy a bez výjimky, nesou signaturu *Temnoty*.

Hospodin Bůh nikdy nic zlého nestvořil!!

V předchozí kapitole byly zevrubně analyzovány první zločiny, k nimž ve *Stvoření* došlo.

HAD, ŽENA PRO ČOVĚKA, samozřejmě **ČLOVĚK** a posléze i **KAIN**.

To jsou první, nic netušící oběti, z nichž *Temnota* *!!stvořila!!* zločince.

Jak na stříbrném podnosu nám autor *Genesis* předkládá k vidění a pochopení podstatu základního a rovněž primárního protikladu.

² **Podvrtná činnost** nebo **subverze** je úsilí zpochybnit nebo oslabit stávající moc nebo platné normy, ať zákonné, mravní, kulturní nebo společenské. [Wikipedie \(wikipedia.org\)](https://cs.wikipedia.org)

Každý může vidět a poznat, co *stvořil Hospodin Bůh* a stejně tak, co a jak *tvorí Temnota*.

Že jste dodnes o ničem takovém neslyšeli ani to neviděli?
Vždyť o to jde!
Právě o tom to je!!

Mám za to, že lze spolehlivě definovat první tři pilíře plánu *Temnoty* na pohlcení *Stvoření*.

- Dehonestace *Hospodina Boha*.
- Relativizace biblických textů
- zotročení a samolikvidace lidí

Nechte si to v klidu projít hlavou. Třeba se poštěstí a nastane probuzení.

Po mém soudu jsou dosavadní výsledky subverze *Temnoty* naprosto ohromující. Pokud bych byl toliko nezúčastněný „čumil“, patrně nejvíc by mne pobavilo, jak **umní ynteligení**, dokázali sobě i ostatním lidem „*nakukat*“, že pocházíme z opic. Nejde však o produkt jejich nebývalého **ynteletku**, jenž je zdobí. Jediným držitelem autorských práv je *Temnota*, s intelektem řádově vyšším, zato charakterem gangstera.

Za tisíce let se *Člověk*, lidé, dokázali svému *Stvořiteli, Hospodinu Bohu* odcizit, či chcete-li „*osvobodit se*.“ V bojích *Temnoty s Hospodinem Bohem*, se naše prvotní podoba změnila k nepoznání. Obraz našeho *Stvořitele* vzal prakticky za své, takže v současnosti jsme podobni leda tak trávě na bitevním poli.

Temnota jde od vítězství k vítězství.

Ale nebýt lidí, žádný triumf by se nekonal!

Čest a sláva slepým a hluchým!

Svatým a **ynteligentům** obzvlášť!

Jejich zásluhy jsou nesporné.

Temnota má nad intelektem lidí mnohonásobnou a nesouměřitelnou převahu. Může proto lehce obracet pravdu v lež, dobré ve zlé a stejně i naopak. Podlost, umocněná schopnostmi, nosí masku dobrodince a spasitele.

Temnota lidmi pohrdá!

Verbuje chytráky, dělá z nich hlupáky.

A z mudrců? Hlavy mluvící!

Slepý vůdce, kamenné srdce.

Hluchý idiot je *Temnoty* patriot!

Jen tak tak, a nechal bych se strhnout aktuálními událostmi. *Temnota* zcela nepokrytě a okázale dává najevo, kdo je dnes pánem a vládcem tohoto světa. Nejen věřícím, už i ateistům pomalu dochází, že biblická vize Apokalypsy se zřejmě naplňuje. Nebývalý rozmach zločinů a perversností všeho druhu, terorismus, pandemie, nejrůznější krize, válka na Ukrajině a další. To vše spolehlivě zahlučuje lidskou mysl strachem a beznadějí. Osvobodit se z tohoto paralyzujícího a smrtícího objetí se zdá být takřka nemožné.

Nic není nemožné!

Je to prosté a dokonce snadné!!

Na poslední chvíli jsem si uvědomil, o co jde. Kdo neví, že máme co dočinění s *Temnotou*, zůstane trvale v jejím područí. Výhradně a jen na samém počátku *Stvoření* lze nalézt klíč k porozumění veškerého dění, toho současného především!

Ať už si myslíte cokoli, jedním jsem si zcela jistý. Sám bych to nikdy nedokázal.

Nejen, že se mi dostalo pomoci, ale díky tomu jsem pochopil mnohem víc!

Zatím co my, lidé, jsme postupně zrušili spojení s *Hospodinem Bohem*, *Bůh* s námi nikoli. Stále se můžete zavřít ve svém pokoji, klidně *zavřít dveře*, a tam v motlitbě k *Otci* vyslovit své prosby. Nežehrejte, pokud nedostanete právě to, oč jste žádali. *Hospodin Bůh* totiž ví lépe jak vy, čeho je komu třeba. /Mt.6,7/

Nepotřebuje rádio, TV, mobily či internet. Ani knihy, noviny, zákony či encykliky. Nic takového! Těmito prostředky vládne výhradně *Temnota*, aby co nejučinněji prosadila svou intelektuální převahu při řízení stád lidského dobytka.

Naplněn klidem a vnitřně vyrovnan, vrátil jsem se na samý počátek. Ke své primitivní vizualizaci, abych den za dnem, krok za krokem, znovu prošel šest dní *Stvoření*, zejména první tři.

Den první - *Hospodin Bůh* –

stvořil nebe a zemi

- Vytvořil dva odlišné světy. Nebeský a pozemský. Vznikla **dualita**, dvě rozdílné reality. Dnes se má za to, že je to již *passé*. Ale v období před potopou se zástupci nebes na Zemi dopouštěli zločinů a svévolností. Nebeský svět je nadřazen našemu pozemskému. Zatím co lidé nemohou nahlížet nebesa, jim naopak nic z pozemského dění neunikne. Nelze před nimi cokoli utajit. Vztah obou světů má svá pravidla, odpovídající fyzikálním zákonům o vzájemném vztahu těles.

stvořil dobré světlo

- Vytvořil energetický zdroj. Bez energie by nemohl realizovat plán *Stvoření*, nevznikl by život. *Světlo* má **ohnivou** podstatu, jde o ohnivý *živel*. Podržte v paměti skutečnost, že toto *Světlo* je dobré!! Právě tím se zásadně odlišuje od nám známého záření Slunce. *Stvoření* dalších *živlů*, odlišného charakteru a energetického potenciálu, bude následovat.

oddělil světlo od tmy

- Vznikla **polarita** a rovněž napětí mezi kladným a záporným. Vymezil **Dobro** a **Zlo**. Zdůrazňuji! Nestvořil **Zlo**, toliko jej vymezil, resp. separoval. Zřejmě banalita, co dodnes nestála nikomu za pozornost. Přitom jde o klíčový a nejvýznamnější čin *Hospodina Boha*, který nemá srovnání.

A co taková potopa!?

Maličkost. Bouře ve sklenici vody!

Hospodin Bůh, zcela vědomě a s jasným záměrem, vytvořil **absolutně** nesmiřitelný vztah. Zahájil zápas na život a na smrt. Totální válku, v níž *Temnota* útočí na *Světlo*, aby pohltila vše dobré. Je to odvěký hýbatel veškerého dění. Věčný zápas, který má pouze jediné možné zakončení. Pohlcení *Světla* *Temnotou*.

Otázkou je, proč to lidé dodnes ignorují? Nebo snad víte či znáte někoho, kdo by se tím vůbec zabýval? Já tedy nikoli. Že by nějaký *Cenzor* blokoval informace a tajil nám to nejdůležitější?!

Šlo by o ztrátu času domáhat se na úradech zpřístupnění potřebných informací.

Současná cenzura přešla od primitivních metod, na sofistikované, „*měkké*“, takže ji lidé ani nevnímají, neobtěžuje. Přitom jde o mimořádně efektivní nástroj řízení.

V daném biblickém případě, provedla *Temnota* řídicí manévr nejvyššího řádu, na úrovni morfologických polí.

Proto lidé naprosto nic netuší!

Rozumné vysvětlení nemají!!

Pokud si něčeho všimnou, pak jenom čučí.

Že by dezinformace?

Naopak!

Temnota utáhne lidi na vařené nudli, kdy si jen vzpomene. Naposledy při prezidentských volbách, tradičním to karnevalu svobody a demokracie. Pro *Temnotu* jedinečná příležitost jak se předvést. Dokázat sobě i *Hospodinu Bohu*, jak všemu vládne. *Že Jí* žereme z ruky a samou vděčností líbáme ruce a když na to přijde,, nejen ruce;

Slovensko 2019: Zuzana Čaputová: 58,41 %,

Francie 2022: Emmanuel Macron: 58,55 %,

Česká republika 2023: Petr Pavel: 58,32 %

Ale co USA 2021 a Joe Biden? Na domorodce, uctívající kult násilí, bohatě stačí know how doby kamenné! Zaplatit 2000 kurýrů za rozvoz hlasovacích lístků a „*cin knout*“ software.

Raději přesunu pozornost k dalšímu dni *Stvoření*. Tím ale zdaleka nekončím, naopak! Prozatím postačí samo odhalení.

Den druhý - *Hospodin Bůh* –

- ***učinil klenbu uprostřed vod***

Abychom porozuměli sdělení *Genesis*, je třeba si uvědomit, že hned od počátku *prvního dne*, kdy byly stvořeny *nebe* a *země*, vznikla rovněž bariera mezi oběma světy. Lidé na pozemské a nebeský zástup i *Hospodin Bůh* na straně druhé. Odlišnost obou světů je propastná. Proto máme takový problém uvěřit v samu existenci *Hospodina Boha* a pochopit jeho činnost. *Genesis* není produktem pradávne lidové slovesnosti. Jde o soubor vybraných, základních a autentických informací o průběhu *Stvoření*. Pisatel biblických textů není znám. Ale ať už šlo o muže či ženu, byl zaručeně z naší strany bariery. Proto ani nemůže být skutečným autorem.

Opravdový *Autor* pochází z nebeské strany. Musel totiž popsat nepopsatelné, a to takovým způsobem, abychom na druhé straně dokázali pochopit nepochopitelné!

Osobně považuji *Genesis* za nadpřirozený čin.

Rozumně vzato, jde samozřejmě o fake news³.

Zřejmě proto mnozí tímto sdělením vytrvale opovrhují a směšným je každý, kdo se tomu vydal naproti. Za dobu mého biblického pátrání jsem leccemus přivykl. Nelpím na jednotlivostech, vyhledávám souvislosti. Za nejdůležitější považuji identifikaci procesu, který se danou jednotlivostí projevuje. Z nadhledu je zřejmé, že první čtyři dny se *Hospodin Bůh* plně věnoval tvorbě základních podmínek, aby mohl spustit produkci flory a fauny.

Druhý den *Stvoření* je neméně významný a rovněž má i druhou fázi.

- ***oddělil vody pod klenbou od vod nad klenbou***

Text je sice dobře čitelný ale současně nesrozumitelný, pokud si nedokážete nic vybavit. S trochou představitosti a vědomím toho, že *ohnivý živel* byl již stvořen, je zřejmě druhý den *Stvoření* zasvěcen *vodnímu živlu*. Zavřu oči a vidím, že jde o dynamický a současně tajemný proces. Uprostřed vod se vytváří prázdný prostor. Neustále roste, rozpíná se a klene. Rozumně vzato, nemůže jít o vakuum. V samém středu *vodního živlu* se zrodil, patrně rozkladem vody, *vzdušný živel*. Tento proces neustává, pokračuje a vrcholí okamžikem, kdy vzniklá atmosféra odděluje vody pod klenbou od vod nad klenbou. Vymezováním jednotlivých živlů vzniká pořádek, je nastolován *Řád*. Další den pokračuje v obdobném stylu;

Den třetí - *Hospodin Bůh* –

- ***oddělil souš a moře***

³ https://cs.wikipedia.org/wiki/-_Fake_news_jsou_smysleným_dilem. Každá fake news musí být uvěřitelná, proto se musí z části zakládat na důvěryhodných informacích. To také vyžaduje její přizpůsobení kontextu v místě zveřejnění.

Oddělením *zemského* a *vodního* živlu je dokončeno uspořádání všech živlů. Byl definitivně nastolen *Řád!* Ponechám stranou problematikou živlů. Můžete se do toho pustit sami. *Živly* a jejich vlivem na člověka se zabývali učenci odedávna, včetně Platóna. Ti současní již dělají jen čistou vědu. *Bible*, *živly*, či *Astrologie* jsou, slušně řečeno, hluboko pod prahem jejich pozornosti.

Ale jedno by si zájem rozhodně zasloužilo.

Obecně jsou uváděny čtyři základní živly: *země, oheň, voda* a *vzduch*.

Jistou ozvěnou jsou čtyři typy osobnosti: *flegmatik, choleric, melancholik* a *sangvinik*. *Hospodin Bůh* jedná v trvalé principiální shodě. Nejinak tomu bylo i při oddělení *světla* od *tmy*. Pokud je *světlo* svou podstatou *ohnivý živel*, kam se vůbec poděl onen *temný živel*?! Nezaznamenal jsem, že by se tím vůbec někdo zaobíral.

Upřímně řečeno, něco takového mně fakt hodně děsí!

Ale na druhou stranu by to i mnohé vysvětlovalo. Neboť ať uděláme cokoli, dopadne to jako vždy! Pokaždé o krok blíže konečné *Apokalypse*.

Ihned po uspořádání živlů a nastolení *Řádu* přináší *Genesis* veskrze jedinečnou informaci.

Hospodin „viděl, že je to dobré.“ /Gn.1,10/

Poprvé třetího dne, po uspořádání živlů a nastolení *Řádu* a rovněž na konci tohoto dne. Do konce *Stvoření* pak na konci každého dne.

Jako by šlo o jakýsi „kontrolní bod“. Hodnocen byl až konečný výsledek uspořádání živlů a proto v prvních dvou dnech žádný „kontrolní bod“ není.

Vnímám i hlubší význam. *Hospodin Bůh* pohlédl a měl jasno, „*viděl, že je to dobré*“. Neřekl jediné slovo, aby to kdokoli mohl předat dál! Napadá mne jediné vysvětlení. Pokud není *Autorem* sám *Hospodin Bůh*, pak zřejmě musel *Autorovi* zpřístupnit informace svého nitra.

Nyní bych chtěl sdílet ono šokující a veskrze důležité. Nesejde na tom, zda máte rovněž ekumenické vydání *Bible* z roku 1985. Rozsah šesti dnů *Stvoření* je vždy stejný. Začíná stvořením nebe a země a končí stvořením ČLOVĚKA, jako *muže a ženy*. *První kapitola* končí a je to faktický i konec základního příběhu.

Druhá kapitola uvádí ještě několikrát zajištění a tím vše vrcholí.

Tady končí koleje!

Projekt *velmi dobrého Stvoření* už dál nevede!!

Ihned začíná popis stvoření ČLOVĚKA, *prach ze země*, kterému *Hospodin Bůh* vdechnul život.

To je ale naprosto jiná událost, na *Stvoření* zcela nezávislá!

Popisovaný děj se odehrává v paralelní dimenzi, kde je i známá zahrada *Eden*. Probíhá souběžně s primárním příběhem *Stvoření*. Detailně jsou rozvedeny všechny rozhodné události. Tomu je věnována předchozí, X. kapitola.

Souběžnost končí okamžikem vyhnání ČLOVĚKA a ženy pro ČLOVĚKA ze zahrady *Eden* do *Stvoření*. Došlo k fyzické syntéze ČLOVĚKA ze zahrady *Ráje* s ženskou částí ČLOVĚKA z *velmi dobrého Stvoření*.

Vedlejší příběh se stal primárním. Zcela ovládl *velmi dobré Stvoření* a jeho další vývoj byl nadále určován osudem a vůlí *Adama, Evy*, a jejich synů, *Kaina, Ábela* a *Šéta*.

Všeobecné zaujetí příběhem „vyhnanců“ ze zahrady *Ráje*, navozuje absolutní slepotu vůči osudu primárního, *velmi dobrého Stvoření*. V daném okamžiku nebudu hlouběji rozebírat, jak veskrze brutálním způsobem, doslova a do písmene, bylo znásilněno a ovládnuto *velmi dobré Stvoření*. *Hospodin Bůh* musel dočasně jen přihlížet celkové devastaci.

Potopou světa pak ukončil nadvládu ČLOVĚKA ze zahrady *Ráje* a převzal zpět do svých rukou vládu nad tím, co zbylo z *velmi dobrého Stvoření*.

Nedokážu vyjádřit, co jsem, po 27 letech biblické anabáze prožíval, ale o tom všem později, nyní zpět ke *třetímu* dni Stvoření.

Každý se o všem může přesvědčit sám a rovněž to i prožít. Nabízí se možnost pochopit další souvislosti a nuance. Pro ty, kdo ještě nemají svou Bibli, uvedu vedle třetího dne *Stvoření* i začátek příběhu z paralelního světa;

I řekl Bůh: „Nahromadíte se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!“ A stalo se tak. Souš nazval Bůh zemi a nahromaděné vody nazval moři. Viděl, že je to dobré. Bůh také řekl: „Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!“ A stalo se tak. Země vydala zeleň: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromů, které nese plody se semeny. Bůh viděl, že to je dobré. Byl večer a bylo jitro, den třetí. /Gn 1,1-13/

Toto je rodopis nebe a země, jak byly stvořeny. V den, kdy Hospodin Bůh učinil zemi a nebe, nebylo na zemi ještě žádné polní křovisko ani nevzcházela žádná polní bylina, neboť Hospodin Bůh nezavlažoval zemi deštěm, a nebylo člověka, který by zemi obdělával. Jen záplava vystupovala ze země a napájela celý zemský povrch. I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem. A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a postavil tam člověka, kterého vytvořil. Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromu žádoucímu na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého. /Gn 2,4-9/

Náš život je vymezen trojrozměrným prostorem. Zobrazovací prostorovou metodou je kartézský pravoúhlý souřadnicový systém. Naše současné zakotvení je rozumově pokročilé, existence jiných dimenzí se fakticky neuvažuje. O to úspěšněji lze popírat existenci *Hospodina Boha* a dalších bytostí, jakož i jejich vliv na naše životy.

Přitom v dobře známém příběhu o utrpení Jóba je vyloženo jasně a po lopatě, kde je pramen našich problémů a stejně tak i úspěchů.

Tím to ale nekončí, naopak. Krom prostorové vymezenosti je na místě rozebrat rovněž problematiku času.

Hospodin Bůh, není součástí *Stvoření* a naší pozemské, trojrozměrné reality. Jeho den nemá s naším pozemským naprosto nic společného. Denním světlem je mu *dobré světlo*, které stvořil hned na počátku prvního dne. Neboť *oddělil temnotu*, nemůže mít *Jeho* den ani žádnou noční fázi. Každý *Jeho* den proto končí večerem a současně ránem začíná další. Nikdo a nic, ani *dobré světlo*, nemůže zpochybňovat *Jeho* svrchovanost a určovat *Mu* délku dne. To závisí výlučně na vůli *Hospodina Boha*. *Jím* plánovaná činnost a následná realizace určuje i délku *Jeho* dne. Na *Zemi* má každý den, bez výjimky, vždy 24 hodin. Den *Hospodinův* je naopak vždy zcela jedinečný, tak jako činnost v daném dni. Délka trvání je vždy stanovena výlučně *Jeho* vůlí.

Ježíš k tomu poznamenává: „**Můj Otec pracuje bez přestání, proto i já pracuji.**“ /J 5,17/.

Ostatně, „*dvě velká světla*“, která určují délku dne a noci, byla *Hospodinem Bohem* stvořena až *čtvrtého* dne. Pod jejich vládou je vše živé na *Zemi*.

ČLOVĚK a žena pro ČLOVĚKA se pod vládu těchto *dvou světél* dostali, až ve chvíli vyhnání ze *zahrady Ráje!*

Hospodin Bůh nemá žádné hodinky, netlačí jej čas.

Obdobně jsou na tom malé děti. Vzpomínám, jak, svého času, náš tříletý syn odpověděl na dotaz:

„A jak dlouho to trvalo?“

Chvíli přemýšlel a s vážnou tváří odpověděl:

„Asi dva chleby. Ale hodně namazaný!“

Smál jsem se jeho „mazané“ odpovědi, než jsem pochopil. Jeho malý rozum nebyl pod vládou „*dvou velkých světél*.“ Není třeba to rozvádět, ale je otázkou. Jakou měrou nám ještě vládnou „*dvě velká světla*“, nebo je nahradily „*hodinky*“?!

Na začátku mé biblické anabáze jsem se s patřičným respektem pustil do hledání odpovědi na otázku „*Proč se dobrým lidem dějí zlé věci?*“ Neméně upřímná, ale i naivní, byla má představa, že by to rovněž mohlo někoho zajímat. Netrvalo nikterak dlouho a odpověď jsem skutečně našel. A pak víc a stále víc! Dnes, po 27 letech, mi zbyla jen ta upřímnost. Nesejde na tom, jak smýšlíte o starém lůzrovi, bývalém komoušovi a jeho psaní. Nemám osobní ambice a nestrachuji se, co budu psát. Musím jen sednout k PC a psát.

Tak jak řekl Ježíš;

**A když vás obžalují, nedělejte si starosti,
jak a co budete mluvit; neboť v tu hodinu vám
bude dáno, co máte mluvit. /Mt 10,19/**

Píšu jen proto, že nemusím čekat, najde-li se někdo, kdo by naslouchal či měl zájem.

To aby bylo, mezi námi, alespoň trochu jasno.

Pročež, ruku na srdce. Více jak 3500 let máme k dispozici naprosto jedinečné a unikátní informace. Nebylo už dost zesměšňování a osočování? Co zaujmout serióznější postoj?!

Nepíšu žádné učené pojednání. Něčemu takovému se pečlivě vyhýbám, vždyť na to ani nemám. Především takovým dezolátům, jako jsem já sám, zcela nezištně a upřímně sděluji zážitky z mé biblické anabáze. Při troše dobré vůle a zdravého rozumu, můžete se o pravdivosti všeho sami přesvědčit. Každý sám, bez cizí pomoci, dokáže restaurovat prapůvodní obraz *velmi dobrého Stvoření*. Přeji každému, aby nejen četl, ale rovněž vše pochopil. A když se poštěstí, a tomu věřte, slovy Ježíše;

„Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“ /J 8,32/

Nic míň, nic víc!

Snažím se vyvolat zájem a aktivní přístup. Jde o nezměrně rozsáhlou problematiku, přičemž mé schopnosti i možnosti jsou omezené. Proto se zaobírám především tím podstatným, abyste neváhali a pořídili si rovněž svou Bibli. Přesvědčte se o realitě mých prožitků.

Vždyť nesejde na tom, co chci právě já, či někdo jiný a na co spoléhám.

Podstatné je, co chce a na co asi může spoléhat *Hospodin Bůh*.

Ale zpět ke *Stvoření*.

Že Hospodin Bůh tvoří slovem je všeobecně dobře známo. Je to pokládáno za velmi tajemné. Ale při troše pozornosti si v tom lze udělat jasno a rovněž probrat i jiné způsoby tvoření. Kupříkladu hned první věta;

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. /Gn1,1/

Jde o informaci, z níž je zřejmé, že nebe a zemi stvořil osobně *Hospodin Bůh*.

Zásadně odlišnou je ale následující situace;

I řekl Bůh: „Buď světlo!“ A bylo světlo. /Gn 1,3/

Zde patrně *Hospodin Bůh* nejednal. Vydal příkaz a stalo se. Neboli, někdo jiný pokyn vykonal.

V prvním případě jde o projev tvůrčích schopností *Hospodina Boha* a ve druhém se prezentuje *Jeho* absolutní autorita a moc!

Jeho slovo je zákon!

A pro koho nikoli, toho *Hospodin Bůh* od *světla* oddělil. To je ten hlavní a nejdůležitější moment. Zaručeně první pevný bod *Stvoření*, kolem kterého se vše stále točí.

Tím *Si* ale stvořil věčné protivníky.

Na život a na smrt!

Přijde mi, že nic důležitějšího ani neexistuje.

S biblí v ruce si v tom může udělat jasno každý sám a bez problémů. V souvislosti se *Stvořením* bych odkázal na pozoruhodný pramen. Uvedu zlomek toho, co o *Stvoření* řekl Jóbovi sám *Hospodin Bůh*;

Na to odpověděl Jóbovi ze smršť
Hospodin slovy:
 „Kdo to zatemňuje úradek Boží
 neuváženými slovy?
 Nuže, opásej si bedra jako muž,
 budu se tě ptát a poučíš mě.
 Kde jsi byl, když jsem zakládal zemi?
 Pověz, víš-li něco rozumného o tom.
 Víš, kdo stanovil její rozměry,
 kdo nad ní natáhl měřící šňůru?
 Do čeho jsou zapuštěny její podstavce,
 kdo kladl její úhelný kámen,
 zatímco jitrní hvězdy společně plesaly
 a všichni synové Boží propukali v hlahol?
 Kdo sevřel moře vraty,
 když se valilo z lůna země,
 když jsem mu určil za oděv mračno
 a za plénku temný mrak,
 když jsem mu stanovil meze,
 položil závory a vrata
 a řekl: »Až sem smíš přijít, ale ne dál;
 zde se složí tvé nespoutané vlnobití!« /J38,1-11/

Stojí za to, dočíst až dokonce.

Podržte v dobré paměti, že zatímco *Hospodin Bůh* pracoval a budoval, ostatní plesali a skvěle se bavili. Jakoby věděli, že *Stvoření* se bude jednou privatizovat!

Tak to zřejmě chodí od nepaměti.

Lze uvést i další způsob tvoření. V praxi jej často použil Ježíš. Za všechny uvedu alespoň jeden;

Jednoho dne vstoupil on a jeho učedníci na loď; řekl jim: „Přeplavme se na druhý břeh jezera.“ Když odrazili od břehu a plavili se, usnul. Tu se snesla na jezero bouře s vichřicí, takže nabírali vodu a byli ve velkém nebezpečí. Přistoupili a probudili ho se slovy: „Mistře, Mistře, zahyneme!“ On vstal, pohrozil větru a valícím se vlnám; i ustaly a bylo ticho. Řekl jim: „Kde je vaše víra?“ Oni se zděsili a užasli. Říkali mezi sebou: „Kdo to jen je, že rozkazuje i větru a vodám, a poslouchají ho?“ /L 8,22-25/

Někoho možná rovněž napadne;

„Věděl, že bude ukřižován, mohl proto klidně spát aniž se obával utonutí.“

Ale k věci. Ježíš manifestuje svou autoritu a moc. Nemusel vůbec mluvit, stačilo pohrozit a byl klid. Nejen vládci živlů. Naprosto všechny bytosti nebeské sféry věděli, kým Ježíš je. Rovněž znali jeho *Otce, a jakou* moc mu dal.

Ostatně, úplně stačilo, aby jen vstal.

Že pohrozil, to bylo spíš pro nechápající učedníky.

Zkoumání způsobů, jimiž tvoří *Hospodin Bůh*, umožňuje pochopení širších souvislostí. V prvních dnech *Stvoření*, pokud ...řekl Bůh... a stalo se tak..., pak *Jeho* vůli

realizovali vládci a bytosti příslušných živlů. Byl budován základní *Řád*. Následně při stvoření *flóry* plnili *Jeho* pokyny jiné, k tomu kompetentní bytosti.

Jinak tomu ale bylo v případě stvoření všeho živého, v čem je živá duše. Pro tento účel stvořil *Hospodin Bůh* ČLOVĚKA, prach ze země a vdechl mu v chřípí dech života. Samojediný ČLOVĚK se stal prvním živým tvorem na Zemi. *Hospodin Bůh* jej vybavil potřebnými dispozicemi. *Svými* schopnostmi, nezbytnými pro realizaci *Jeho* příkazů. Proto mohlo být během *pátého* a *šestého* dne, podle *Jeho* pokynů, stvořeno vše živé v čem je živá duše. Tento primární a samojediný ČLOVĚK byl umístěn v zahradě *Edenu* na počátku *třetího* dne *Stvoření*. *Hospodin Bůh* pak mohl rovněž *vidět*, že vše co učinil, bylo dobré.

Není zřejmé, zda se na produkci všeho živého účastnil výhradně primární ČLOVĚK nebo byl součástí složitějšího komplexu. V takovém případě by to byl zaručeně nejdůležitější, životadárný modul. Tak jako bylo stvořeno vše živé, v čem je živá duše, stejným procesem, za účasti ČLOVĚKA ze zahrady *Ráje* byl jako poslední živý tvor *Stvoření* učiněn i duální ČLOVĚK, jako muž a žena.

Hospodin Bůh stvořil ČLOVĚKA ve dvojím, diametrálně odlišném provedení. Duální ČLOVĚK ve *Stvoření* nebyl produkt *Jeho* rukou, rovněž mu nevdechnul v chřípí dech života. Vznikl stejným procesem, jako vše živé, co bylo stvořeno během *pátého* a *šestého* dne, v čem je živá duše.

Primární ČLOVĚK byl stvořen jako první živá bytost na Zemi na počátku *třetího* dne. *Duální* ČLOVĚK jako poslední živá bytost na samém konci *šestého* dne *Stvoření*. Jsou i další odlišnosti, zejména ve stravování.

Vím, proč by mělo někoho zajímat, co prožívám. Je to, pravda, jen má věc, ale vězte, že radost s každým novým objevem mi hned zhořkne. Nemohou se zbavit myšlenek, jak je vůbec možné to nevidět? Přitom nejde o roky, ale tisíce let. Máte snad nějaké vysvětlení? Hlava mi to prostě nebere. Kde bychom dnes byli, pokud by touha po poznání pravdy, *Hospodina Boha*, byla jediným motivem zkoumání biblických textů. Nebylo by ostudné evoluční blouznění, ani současné všeobecné a systematické prznění základních morálních hodnot a lidského sebeuvědomění.

Oba souběžné příběhy je možno časově synchronizovat právě v závěru *šestého* dne *Stvoření*, kdy bylo stvořeno vše živé. Zbývalo stvořit jen ČLOVĚKA, jako muže a ženu. Právě v tomto okamžiku se začal odvíjet v paralelní dimenzi souběžný děj;

I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl našim obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“

**Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem,
Stvořil ho, aby byl obrazem Božím,
Jako muže a ženu je stvořil.
A Bůh jim požehnal a řekl jim:
„Plodte a množte se a naplňte zemi.
Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami,
Nad nebeským ptactvem, nade vším živým,
Co se na zemi hýbe.“**

Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. Veškeré zemské zvířata i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá

**I řekl Hospodin Bůh: Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.“
Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Každý živý tvor se měl jmenovat podle toho, jak jej nazve. Člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Ale pro člověka se nenašla pomoc jemu rovná. I uvedl Hospodin Bůh na člověka mrákotu, až usnul. Vzal jedno z jeho žeber a uzavřel to místo masem. A Hospodin Bůh utvořil z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu. Člověk zvolal:**

**„Toto je kost z mých kostí
a tělo z mého těla!
Ať muženu se nazývá,
vždyť z muže vzata jest.“**

Proto opustí muž svého otce i matku a přilne

duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak. Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý. /Gn 1, 28-31/

ke své ženě a stanou se jedním tělem. Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se. /Gn 2,18-25/

Všechna zvířata, nebeské ptactvo i všechna polní zvěř již byli stvořeni. Zbývalo stvořit jen duálního ČLOVĚKA, jako muže a ženu. Právě tehdy začal, *Hospodin Bůh*, řešit problém. Co s primárním, samojediným ČLOVĚKEM v zahradě Ráje, po dokončení *Stvoření*?! Nepokládal za dobré, aby zůstal v zahradě Ráje sám. Proto k němu přivedl vše živé, dosud stvořené, aby vše pojmenoval s nadějí, že se nalezne pomoc jemu rovná. Ale nestalo se. Poté byl učiněn duální ČLOVĚK, jako muž a žena a tím bylo *Stvoření* dokončeno. Hned na to *Hospodin Bůh* v zahradě Ráje uspal primárního ČLOVĚKA.

Po dokončení *Stvoření* nebylo pro něj další využití.

Z jednoho jeho žebra udělal ženu a přivedl ji k němu. Časová synchronizace obou paralelních příběhů je zřejmá.

Pro pochopení hloubky vzájemné odlišnosti prvotního ČLOVĚKA ze zahrady Ráje a duálního ČLOVĚKA ze *Stvoření* je třeba analyzovat jednu zdánlivě banální záležitost. Jde o pojmenování ženy, kterou *Hospodin Bůh* utvořil z jednoho jeho žebra ČLOVĚKA v zahradě Ráje.

Člověk svou ženu pojmenoval Eva (to je Živa), protože se stala matkou všech živých. Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je. /Gn 3,20-21/

Vezměte do úvahy, že fakticky již nejde o slova primárního ČLOVĚKA, kterého po stvoření postavil *Hospodin Bůh* do zahrady Eden. Je to proslov jen jeho části, zbytku, neboť *Hospodin Bůh* z jednoho žebra učinil ženu pro ČLOVĚKA. Ale co především, ochutnal ovoce ze stromu poznání dobrého a zlého. Než se mu otevřely oči, nedokázal jí dát jméno. Poznal pouze, že byla stvořena z jeho těla a je to kost z jeho kosti. Když vše zohledníte, pak pochopíte, proč jí pojmenoval *Eva* (to je Živa),

...protože se stala matkou všech živých!

Říká to v situaci, kdy neudělali ani krok do *Stvoření*.

Evu ještě ani nepoznal a už je matkou všech živých?!

Nejde o věštbu, ale konstatování. V zahradě Eden žil a na stvoření všeho živého, v čem je živá duše se účastnil ČLOVĚK v provedení 2in1.

Do *Stvoření* byl však vyhnán již v sestavě 1+1, ČLOVĚK a žena pro ČLOVĚKA.

Primární ČLOVĚK v zahradě Ráje byl disponován TVOŘIT vše živé, podle příkazu *Hospodina Boha*. Žena pro ČLOVĚKA, stvořená *Hospodínem Bohem* z jednoho žebra, byla segment, který dával život všemu stvořenému, v čem byla živá duše.

Duální ČLOVĚK ve *Stvoření* byl muž a žena. Tedy v sestavě 1+1. Tento ČLOVĚK nebyl určen k tomu, aby něco stvořil, měl se *Hospodinu Bohu* toliko podobat, simulovat *Jej*.

To je jádro rozdílu mezi stvořením a plozením.

Jména v této počáteční epoše vyjadřovala pravdivou podstatu svého nositele. Dobrat se tohoto základu je v současnosti prakticky nemožné. Pokud bych se měl dnes pokusit o pojmenování primárního ČLOVĚKA ze zahrady Eden, v provedení 2in1, dal bych mu jméno CeMoS.

Centrální Mozek Stvoření.

Mé psaní je pro mnohé zaručeně směšné, bláznivé a těžko pochopitelné současně. Ale není to přece až tak dávno a nikdo si neuměl ani představit, že ty nejsložitější součástky, do

aut, letadel, kosmických raket, celé domy bude jednou tisknout 3D tiskárna. Lidé již dokážou organizovat *molekuly*, *atomy* do rozličných složitých forem. A to je bezpochyby teprve začátek.

Pokládám tudíž za zcela reálné, že obdobně *Hospodin Bůh* organizoval nejen hmotu, *molekuly*, *atomy* v podobě živlů, ale rovněž *buňky* do rozmanitých forem. Od těch nejjednodušších po ty nejsložitější, v nichž je živá duše. Celou šestidenní stvořitelkou činnost *Hospodina Boha*, lze nahlížet jako mimořádně zdařilou, božsky sofistikovanou organizační činnost. Již prvním příkazem, ... *Bud světlo!* vymezil *Hospodin Bůh* vše ovladatelné, tvůrčí a pro organizování způsobilé.

Následně pak oddělil a izoloval vše individualistické, destruktivní, k organizování nevhodné.

Stvoření na samém konci šestého dne představovalo ucelený, soběstačný, zcela nezávislý a absolutně harmonický komplex.

Ale co především! Těm, kdo byli od světla oddělení, znemožnil parazitovat na *Stvoření*. Právě v tom tkví i jádro a prapříčina veškerých následných problémů.

Toliko zde, na samém prvopočátku vzniku *Stvoření*, teď a ne jindy se nabízí jedinečná šance, plně porozumět slovům *Hospodina Boha*, pronesená v souvislosti s vyhnáním dvou zločinců ze zahrady *Ráje* do *Stvoření*.

I řekl Hospodin Bůh, „Teď je člověk jako jeden z nás, zná dobré i zlé. Nepřipustím, aby vztáhl ruku po stromu života, jedl a byl živ navěky.“
Proto jej Hospodin Bůh vyhnal ze zahrady v Edenu, aby obdělával zemi, z níž byl vzat, Tak člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s míhajícími se plamennými mečemi aby strážili cestu ke stromu života. /Gn 3 22-24/

Těžiště tohoto proslovu leží v informaci:

....„Teď je člověk jako jeden z nás, zná dobré i zlé. Nepřipustím, aby vztáhl ruku po stromu života, jedl a byl živ navěky.“ ...

Genesis je adresována lidem, čtoucím či naslouchajícím. Ale daná slova, reálně pronesl *Hospodin Bůh* a adresoval je bohům.

Těm nejvyšším a nejmocnějším, znajícím dobré i zlé.

Je jedním z nich. Mezi nimi zaujímá to nejvyšší mocenské postavení *Hospodina Boha nad všemi bohy*.

Z té nejvyšší mocenské úrovně, *Hospodina*, zásadně polarizoval celé společenství. Vše negativní tak připravil o možnost parazitovat na pozitivním. Přesněji řečeno, na té části, která uposlechla a realizovala *Jeho* příkaz ... „*Bud světlo!*“ ...

Parazitismus⁴ je odvěký způsob soužití. Jde o prazáklad existenčního projevu *Temnoty*.

Nutno to mít neustále na paměti a nikdy nepustit ze zřetele.

Pokud se hodláte zaobírat formami parazitování a jejich vývojem, pak ty primitivní, naleznete v přírodě. Zato ty sofistikované, kdy zločinnou podstatu nikdo netuší, ve společenství lidí, o bozích ani nemluvě.

Pro *Hospodina Boha nad všemi bohy*, není nic nemožné, je všemocný.

Oproti tomu *Temnota* zosnuje jakýkoli zločin, jen aby obnovila původní poměry, před vznikem *Stvoření*.

⁴ Parazitismus – Wikipedie (wikipedia.org)

Dosavadní, veskrze úspěšné tažení *Temnoty* stojí a padá s lidskou nevědomostí. Tak jako postrádáme představu o rozsahu moci *Hospodina, Boha nad všemi bohy*, obdobně nemáme ponětí o zhoubných dispozicích *Temnoty*.

Dokázala získat nejzchytralejšího *Hada*, ženu pro ČLOVĚKA a ČLOVĚKA ze zahrady ráje, jejich syna Kaina, a stejně snadno zapojí do realizace svých zločinných plánů kohokoli z lidí. Ty nejmocnější, nejbohatší a nejučenější především.

Dosavadní pokrok lidstva je nesporný. Ale ve srovnání s *Temnotou* zůstávají naše schopnosti, po opuštění *Hospodina*, propastně nesouměřitelné a dětsky směšné.

Mé psaní, těch pár slov, nemůže obsáhnout celou problematiku. Mohu leda inspirovat a motivovat.

Již dříve zmíněné tři hlavní pilíře plánu *Temnoty* na likvidaci *Stvoření* by měly přispět k celkové představě o strategii a taktice celého jejího tažení.

- Dehonestaci *Hospodina Boha*, považuji za primární a *strategicky* nejvýznamnější cíl. Bez *Hospodina* přicházíme nejen o ochranu, ale pokud není *Hospodina*, není ani *Temnoty*. Darwinova evoluční teorie, je subverzní majstrštik *Temnoty*. Hledáme původ zla v genech, ve výchově, sociálních poměrech či kdo ví kde ještě. Obviňován je dokonce i *Hospodin*. Ale skutečný viník či příčina všeho zlého nebude zaručeně nikdy, naprosto nikdy odhalena. O čem víc by mohl zločinec ještě snít?! Netřeba mu ani imunity. Je nejen neviditelný, ale nechceme o něm vůbec vědět. Intelektuálové řeší kognitivní disonanci. Filozofové spolu s Voltairem nesouhlasí, ale do smrti budou hájit právo vyjádřit se. A teologové? Prý žijeme na území nepřítel. Škoda slov. Lidstvu již není třeba dalších nepřátel, neboť s takovými jsme již dávno jen poslušní otroci, škemrající o ránu z milosti. Kdo svěřil výuku svých dětí a výchovu inteligence služebníkům nepřítel, zvolil věčné otroctví a konečnou porážku.
- Relativizace biblických textů, je ten hlavní *taktický* prvek. Primárně je nutno zpochybnit existenci *Hospodina, Boha nad všemi bohy*. Znemožnit lidem nalezení smyslu života, zkreslit sebeuvědomění a podrýt sebevědomí. Nestačilo, že *Hospodin* musel lidem zmást řeč. Obecně prospěšné společenské vztahy je třeba zcela rozvrátit, všechny osvobodit. Atomizovat vše a vzájemně všechny znesvářit. Lidé na tom dlouhodobě a ochotně s *Temnotou* spolupracují. Právě proto je tak mimořádně úspěšná.
- Pohlcení *Světla* je konečný cíl *Temnoty*. Nevyšlo to před dvěma tisíciletími, zkouší a bude to zkoušet stále znovu a zas. Hned od *Počátku* si lidé na místo dobrého *Světla* zamílovali *Temnotu*. Za poslední dva tisíce let dokázala, že ji nejen milujeme, ale i slepě zbožňujeme a oslavujeme. Kdo a jakou měrou se o to zasloužil, v tom si dnes může snadno udělat jasno každý sám. Za tisíciletí se základní kádr týmu *Temnoty* dostatečně profiloval a stabilizoval. Úzkou plejádu nejurozenějších z urozených posílil výběr z těch nejbohatších, nejučenějších a nejmocnějších. Jejich současný guru, Klaus Schwab, je všem zajisté znám. Římský klub, Bilderberg, Dawos jsou ta hlavní a nejznámější místa, kde se řeší ty nejpalčivější problémy současnosti a plánuje budoucnost. Nulová uhlíková stopa, udržitelný rozvoj, podmíněný příjem, přelidnění, pandemie a další, na všem se intenzivně pracuje. Přípravují jediné centrum božské moci na Zemi. Ale s *Hospodinem, Bohem nad všemi bohy* to nemá naprosto nic společného. Naopak!

Agenda 2030 přijatá OSN, je koncept budoucího ráje na Zemi. Ale ne pro všechny. Musí se pořešit jak naložit se sedmi miliardami marginálů? Vše by bylo evidentně snazší, nebýt toho Putina, co do NWO hodil vidle.

Že to nemá naprosto nic společného s *Hospodinem, Bohem nad všemi bohy*, o tom snad nikdo ani nemůže pochybovat. Přesto bych ale prosil o jedno.

Odložte pohoršení a přestaňte se trapně divit, jak mohl *Hospodin*, všechno to zlé připustit. Na *Jeho* místě, bych se dávno neudržel. Zas a znovu si uvědomuji, že naprosto netušíme, s kým máme co dočinění ať už jde o *Hospodina, Boha nad všemi bohy* a o to víc, co se *Temnoty* týče. Odmítáme vzít na vědomí ty nejdostupnější informace o našem původu, kde žijeme a co je smyslem našich životů. Především pak, kdo je náš *Otec*, že nás stále vychovává a jakého vděku se *Mu* za vše od nás dostává.

Své psaní bych mohl již klidně a s čistým svědomím ukončit. To podstatné bylo sděleno a je na každém samotném aby se o pravdivosti přesvědčil sám. Závažných podnětů je celá řada a sami můžete objevit ještě mnohem víc.

Nemohu předložit přesvědčivé argumenty, jde již jen o *tušení souvislostí*. Dnes je to pouze tušení, ale zítra může být vše jinak. Je na každém, jak s tím dál naloží.

Ve zbylém čase se ještě vrátím k podstatě *Temnoty*. Nedokáže nic než žádat, soudit, přijímat, lhát, intrikovat, podvádět, parazitovat. Zná jen práva, žádnou povinnost. Nikdo patřící k *Temnotě* nikdy nepracoval. Proto ani nikdy nic zlého nevykonal. Toho jsou schopni pouze hostitelé, lidé. *Temnota*, sama o sobě, nedokáže *Stvoření* poškodit či zničit. Ve *Stvoření* jí naprosto nic nepatřilo a nepatří. Pro vykonání čehokoli zlého musí někoho získat, aby zde konal *Její* vůli. Osobně zde, bez svolného prostředníka, nedokáže vůbec nic. Působí na nás dlouhodobě, vysoce promyšleně a systematicky. Soustředí se zejména na ty nejrozumnější, nejbohatší a nejmocnější.

Neuškodí připomenout slova *Hospodina*, jimiž Kainovi vyložil, kterak se to má se zlem

**Proto Kain vzplanul velikým hněvem
a zesinal v tváři. I řekl Hospodin Kainovi: „Proč
jsi tak vzplanul? A proč máš tak sinalou tvář?
Což nepřijmu i tebe, budeš-li konat dobro? Ne-
budeš-li konat dobro, hřích se uvelebí ve dveřích
a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vlád-
nout.“**

Zlo nelze minout. Jsme s ním v neustálém styku, dychtí po nás, podbízí se a je pouze na nás, zda odmítneme, či nabídku přijmeme. Každá je osudová, neboť tím dáváte zlu možnost, aby si vás podmanilo a zotročilo. A že má co nabídnout, tím si buďte zcela jistí. Takovou nabídku, co dostal od Satana na poušti Ježíš, rozhodně nečekejte. Každému je vždy šitá na míru a jde o návrh, jenž se neodmítá. Je škoda, že *Hospodin* neříká nikdy nic dvakrát.

Mnohý by se mohl domnívat, že vůči svodům *Temnoty* jsme slabí a bezmocní. Ale nezapomeňte! Známe *dobré* a *zlé* a v tom jsme rovni nejen *Hospodinu, Bohu nad všemi bohy*, ale i všem bohům. Pokud vezmete plně na vědomí jen tento samotný fakt a jeho důsledky pak by vám mělo rázem dojít, že naše lidské dějiny nemohou být ničím jiným, než věrnou replikou dávných vztahů mezi bohy až do chvíle, než se jim jeden Bůh stal *Hospodinem, Bohem nad všemi bohy*.

Je na místě zaobírat se okolnostmi, za nichž k tomu mohlo dojít. Máme na to, neboť v tom podstatném souzníme. Zapomeňte na demokratické volby. To u bohů nečekejte. Jen

marginálům je třeba kamuflovat reálně vládnoucí síly. Vždyť ono to současné nadšení pro demokracii jen zastírá, že v podstatě jde o renesanci poměrů Římského impéria i s jeho otrokářstvím.

Bohové *Ho* nevolili, ale vybrali. Období bezvlády, kdy nikdo neměl jistotu, kdo s kým se proti komu spikne, přímo volalo po ustanovení společného vládce. Takového, který by vyhovoval a garantoval všem Bohům existenční jistoty. Musel být jedním z nich. Zřejmě nikdo s ním neměl žádný problém, byl absolutně spolehlivý, čestný a spravedlivý. Patrně neškodný podivín, co byl všemi přezírán a skrytě pohrdán. Na rozdíl od všech nikterak neparazitoval, nikomu nekonkuroval, protože pracoval. Když bylo nejhůř, právě na něj vzpomněli a byla to jediná, pro všechny přijatelná, příležitost. Museli jej ale donutit, aby se jim stal *Hospodinem*. O nic takového vůbec nestál a zaručeně i náležitě vzdoroval. Souhlasil, až když to bylo neúnosné a stal se všem bohům *Hospodinem*, *Bohem nad všemi bohy*.

Umíte si něco takového představit v tom našem současném demokratickém blouznění?! Zcela obrácený gard. Věděli, co chtěli, vybrali toho nejvhodnějšího a donutili jej, aby to vzal. Zaručeně nevznikl žádný konfliktní vztah. Lze předpokládat, že k plné spokojenosti všech *Bohů* trvá až dodnes. O to zajímavější je zabývat se hledáním smyslu vzniku samotného *Stvoření*.

Že by za vznikem *Stvoření* mohla být mravní pohnutka, bude mnohému připadat jako vtip či bláznivý úlet. Pravda, nejednou jsem pustil uzdu své představivosti, aby hledala vysvětlení, jak se jeden z *Bohů*, mohl stát *Hospodinem*, *Bohem nad všemi bohy*.

Našel jsem jen jediné vysvětlení. Osobně považuji *Stvoření* za zásadní mravní počín, experimentální prototyp, jehož smyslem bylo vytvořit mravní etalon. Jde o monumentální morální milník, který již jen coby stín známého strašidla, dodnes obchází Evropou. *Stvořením* ale parazitismus *Temnoty* zaručeně neskončil. *Temnota* sice, zcela přirozeně, začala atakovat dobré *Stvoření*, ale nehledejte v tom nic osobního natož revolučního. *Hospodin*, jen chtěl prezentovat všem bohům, že existuje i jiná možnost vzájemného soužití, bez parazitování. *Temnota* pak svými útoky naopak dokazuje neživotaschopnost takového projektu.

Stručně a jednoduše řečeno. Parazitování je zcela přirozené a bez něj to nepůjde.

Nabízí se ale ještě něco zcela jedinečného. Nemám již čas, abych to dál zpracoval. Hodím to jen na hromadu, a pokud má někdo zájem, může si to přebrat. Zaujaly mne zcela fenomenální účinky, kterak se **PRÁCE** na *Stvoření* podepsala na *Hospodinu*, *Bohu nad všemi bohy*.

ČLOVĚK, který byl stvořen na samém konci šestého dne, byl obrazem *Hospodina* a *Jeho* podobou. Byl to bůh, kterého práce polidštila. Ano, vypadá to pomýleně, ale přesně tak to bylo. Obdobně jako byl jistým autorem rozebírán podíl práce na polidštění opice, rovněž nepochybuji o tom, že to byla práce, která se rozhodným způsobem podílela na polidštění jednoho konkrétního boha, *Hospodina*. Ten si toho byl zaručeně dobře vědom. Právě proto měli mít všichni bohové, *Stvoření* neustále na očích.

Vrátím se i k událostem v zahradě *Ráje*, předcházejícím vyhnání ČLOVĚKA a ženy pro ČLOVĚKA. Skutečnost, že nebyli *Hospodinem* ihned zničeni, ale vyhnáni, bylo pro bohy i všechny nebeské bytosti něco absolutně nepochopitelného. Že to bylo právě v důsledku fenomenálního vlivu práce, odvedené na *Stvoření*, by mělo být více než zřejmé. Adamovi se do *Stvoření* nabízely dvě cesty. Tu první mu určil *Hospodin*.

Byla to právě ona cesta práce. Marné, namáhavé, přinášející jen trní, hloží a byliny. Navíc i spravedlivě namáhavé, tak jak si zasloužil. Chléb k obživě si měl obstarávat v potu své tváře a to bez ohledu na to jakými mimořádnými schopnostmi byl disponován. Bylo to jen jeho rozhodnutí, že zvolil tu druhou, tradičně parazitní, plnou slasti, kterou mu ochotně nabídla *Temnota*. A tak, náš všem společný prapředek, kromě tří synů s *Evou*, „*dojebal*“, ve

Stvoření co se jen dalo. A to doslova a do písmene. Genesis nestojí ani za zmínku, aby rozváděla všechny jeho zvrácenosti. Uvádí jen skutečnost, že svým chováním strhnul i některé božské syny, aby si rovněž užívali lidských dcer, jak se jim zachtělo. Mytologické zvěsti o bohatýrech i rozličných zrudách, napůl zvíře napůl člověk, mají tak zcela reálný základ. Sodoma s Gomorou musela být oproti tomu období, jen radostně nevinným dětským pískovištěm. Ale co především. Docházelo k naprosto nežádoucímu personálnímu prolínání nebeské sféry se *Stvořením*.

Zabývat se prací, coby fenoménem, a vlivem na jednotlivce, potažmo celé společnosti, považuji za mimořádně zajímavé téma, které stojí za hlubší zkoumání. Je totiž vůbec otázkou, kde a za jakých okolností dochází ke vzniku vyšších citů, jako je soucit, odpuštění, milosrdenství, láska a další.

Před vznikem *Stvoření* něco takového mohlo jen sotva neexistovat. Parazitní soužití bylo pro všechny Bohy zcela přirozené a odvěké. Nemuseli pracovat a práce pro ně byla nemyslitelný exces. Vztahy mezi parazity a hostiteli byly neosobní a zcela věčné povahy. Reálná je existence leda základních emotivních projevů jako zlost, slast, strach, radost a podobné. Proto považuji moment oddělení dobrého světla za veskrze důležitý akt, ovlivňující veškeré následné dění.

Fenomenálním vlivem práce na polidštění *Hospodina* se hlouběji nebudu zabývat. Hodlám přesunout pozornost z božské sféry na nám, dobře známou, lidskou. Máme možnost pozorovat jaký vliv má práce na pracujícího jedince a rovněž jakým vlivem se projeví naprostá absence práce.

Nevím, co vidíte. Hlouběji se tomu nemohu věnovat, ale i tak. Na první pohled, vidím jasně. Tak jako práce vedla k polidštění *Hospodina*, *Boha nad všemi bohy*, naopak absence skutečné práce vede ke zbožštění lidí. Všichni to mohou vidět, co se stane, když jsou lidé odtrženi od práce. Dojde k jejich zbožštění a stanou se bezcitnými parazity. To proto jsme na tom tak, jak jsme. Ve všech mocenských strukturách jsou pouze lidé, skutečnou prací, nepolíbení. Proto vládnu světu absolutně bezcitní psychopati.

Než definitivně opustím rámec vlivu, jímž se projevila práce na *Hospodinu*, *Bohu nad všemi bohy*, uvedu ještě jeden biblický citát;

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“ /J2 16-21/

Je to pro mne něco hodně, hodně těžko pochopitelného, že po tom všem co od počátku *Stvoření* si zažil s ČLOVĚKEM a jeho potomky dovolil svému milovanému *Kainovi*, aby coby Ježíš odčinil své dávné provinění. Vždyť **litoval**, že stvořil ČLOVĚKA, pak ty věčné problémy s vyvolenými, jak ti se zachovali. Říkám to naprosto upřímně, být kterýmkoli Bohem a tohle všechno muset sledovat, rovněž by mne z práce jímala hrůza.

Zbývá mi již jen hodinka. Přesto se pokusím popsat něco neuvěřitelného, stěží pochopitelného a nepopsatelného. Jak jsem prožil slova Ježíše Krista. Nejen pochopil, ale prožil. Jde o známé a velmi problematické doporučení na milování nepřátel;

Slyšeli jste, že bylo řečeno: „Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřítele svého.“ Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž? A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž? **Budte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec. /Mt. 5,43-48/**

Vše začalo v závěru posledních prezidentských voleb, dřív než jsem začal psát tuto kapitolu. Tato Ježíšova slova mi vůbec nepřišla na mysl. To až při zpětném ohlédnutí si uvědomuji, že vše spustil jeden z mnoha předvolebních komentářů. Byl jsem rozhodnut volit kandidujícího Andreje Babiše a zřejmě proto mne jeden zvláště zaujal. Neznám autora, okolnosti ani přesné znění. Byl to patrně expresivní osobní názor, když prohlásil;

„Ti co si mažou chleba hnojem, budou volit mírového štváče Babiše“.

Nezaujalo mne jen samo sdělení, ale i překvapivé zjištění, že mne to nikterak neuráží. Kdo má v oblibě zkratky, diagnostikoval by KOPR, neboli **K**urevský **O**dpor k **PR**áci. Parazitismus je zřejmě cosi bytostně přirozeného a proto i ten **By**tostný **O**dpor k **PR**áci. Namísto pohoršení se dostavila radost a uspokojení, jakási vděčnost. Já najednou poznával, ano zažíval, co to je milovat svého nepřítele. Začal jsem si uvědomovat, jak mne těch 27 let práce s biblickou tematikou změnilo, poznamenalo.

A tak zcela nakonec, pokud jde o práci, připomínám zlatý klíč od Tajo.

Není důležité, co děláte, ale proč to děláte!

Na závěr mám pro ty, kdo vytrvali a pokud na to nepřišli již sami, ještě jednu informaci.

Dozajista nejpikantnějším paradoxem je skutečnost, že *Bohové*, kteří kdysi dávno donutili jednoho spravedlivého, co si chleba maže hnojem, aby se jim stal *Hospodinem*, že právě jemu dodnes vděčí za svou existenci.

Bez něj by se totiž již dávno vzájemně vyhladili.

Zvolený čas se naplňuje.

Je to vůbec poprvé, co po dopsání si kapitolu znovu nepřečtu.

Přiznávám, nemám odvahy.

Natolik se znám, že neriskuji.

Moc dobře vím, co jsem napsal i čeho bych byl schopen.

Na nic se mne neptejte.

Lhát nebudu a víc neřeknu.

Poslední krok a máte vše ve své moci.

HUNGUTANGA

*Lazar Lopata
Lev z Lvové*

11.04.2023
Dolní Zálezly
00.11 MP /CDET/